

Rozhovor
s ředitelkou

Transport
koní aneb
cesta na smrt

Mravencův
pohled
na svět

1. číslo
2006/07

Dvojka

Tak jsme zase tady!!!

Zdravíme všechny čtenáře našeho časopisu Dvojka. Stýskalo se vám? Některým ano, některým ne, ale to není důležité.

Důležité je, že jsme se zase všichni sešli na naší škole. Ať se vám chtělo nebo ne, všichni jste tady a čtete tento úvodní článek v prvním vydání časopisu Dvojka školního roku 2006/2007. Naším úkolem je vám zpříjemnit jinak docela perný školní rok. V tomto čísle se nám objeví několik článků o domácích příhodách se zvířaty, které by natočené vyhrály nejednu soutěž. Ale dost zbytečnosti- je čas jít se bavit se školním časopisem, který právě držíte v rukou.

Štěpán a Kiki

Nové redakční radě a všem spolupracovníkům

Když jsme před několika lety zkusili se žáky jedné devítky vytvořit vlastní časopis, vůbec mě nenapadlo, že bude od té doby nepřetržitě vycházet. V některém školním roce vyjdou čtyři čísla, v jiném se podaří vydat pět čísel, ale to není tak důležité. Mnohem důležitější je, že zkušenosti s vlastní tvorbou už má celé řada našich bývalých žáků, někteří dokonce založili na středních školách nové časopisy. Osvojili si ve Dvojce základy týmové práce, mají zkušenosti s tvorbou grafiky i článků.. Přeji letošní redakční radě hodně dobrých nápadů, hodně čtenářů, ale zejména bych byla moc ráda, aby si Dvojka udržela dobrou úroveň textů i grafiky.

Mgr. Květa

Kněžourková

Obsah:

- 3 M.E.Z.E.K.
- 5 Rozhovor s ředitelkou
- 6 Příběh prasátka
- 8 Mravencův pohled na svět, Čtenářský koutek
- 9 Příprava na zimu
- 11 Transporty koní aneb cesta na smrt
- 13 Velká pardubická
- 15 Mour v bedně, Pro volný čas
- 16 Můj domácí mazlíček
- 17 Pražská gorila Moja
- 19 Naše kočka Mihulina v autě, Něco je na zahradě
- 20 Pes a králík
- 21 Pes v autoškole, Naše morče
- 22 Závody na koních
- 23 Vtipy!!!!!!

M.E.Z.E.K

Tak se opět po prázdninách setkáváme. Někteří se již těšíte na nové drby, ale tu radost vám neuděláme... V tomto čísle se nedozvíte kdo s kým chodí nebo nechodí...Nýbrž vám prozradíme pikantnosti ze světa zvířat.

Psí oči J.Z.(6.B) a šarm geparda okouzлил nejednu dívku z celé školy. Ačkoli je na naší škole jen pouhý měsíc a půl, musíme mu za tento úspěch gratulovat:o(((

Doslechlo se k nám, že Z.H.(8.B) a L.J.(9.B) měla zbit partička holek. K jejich velkému očekávání přiletělo pouze hejno komárů.

R.J.(9.B) si založila psí školku. Jednomu negramotnému psíkovi dokonce názorně předvedla, jak se hryže kost. Vřele doporučujeme...

HORKÁ NOVINKA: Dozvěděli jsme se, že nejmenovaný kantor velice rád sdílí své lóže s dvěma roztomiloučkými psíky.

Přistihli jsme A.B.(7.A) jak spořádal celou mouchu(i s křídýlky). A to má být ta slavná elita národa...

A poslední novinka... Jistě si každý všiml, že se v okolí 2.ZŠ přemnožily berušky. Jen na cestě škola-jídlna zaznamenala K.K.(9.B) 4 berušky během tří dnů!!! Což vychází na 1,333333 berušky na den!!!!

Tot' vše. Na příště již chystáme samé drby a drby a drby... tak se těšte a zároveň BOJTE!!!

Váš M.E.Z.E.K

Rozhovor s p.ředitelkou

Jak jste se už pravděpodobně dočetli toto číslo je o zvířatech. A proto jsme udělali rozhovor který se tohoto týká..(nechceme tímto však urazit☺)

1. Za jaké zvíře se osobně považujete?
...(smích)Narodila jsem se ve znamení štíra.takže kdo ví?
2. Myslíte si, že jste velké zvíře?
...(dlouhé váhání,jednoznačná odpověď)Štír mezi největší zvířata rozhodně nepatří...
3. Co nebo kdo je podle vás nejhezčí zvíře?
...Každý zdravý jedinec může být krásný..
4. Co nebo kdo je podle vás největší zvíře?
...Největší výškou,délkou? Největší významem?
V případě platící zákonitosti je chvilku největší každý...(to jistě, ale jen než přijde větší a silnější ☺)
5. Co nebo kdo je podle vás nejsmradlavější zvíře?
...Vy také vždycky nevoníte (cítím se jako redaktor uražen)!!!
Nevím asi žádné..(zajímavý názor)
6. Co nebo kdo je podle vás nejvoňavější zvíře?
...Viz 5 (Nevím, asi žádné)
- 7.Máte doma nějaké zvíře?jaké?
...Momentálně se u nás doma nacházejí určitě nějaké mouchy.Jinak když byly moje děti malé, měli jsme rybičky, andulku, bílou myš, morče.U babičky potom ovce, kozy, psy, kočky....(jako ZOO)
8. Kdo je podle vás největší zvíře v politice?
...Politiku dělají lidé a ne zvířata.. Ale někdy se bohužel lidé chovají hůře než zvířata..
9. Kdo je podle vás největší zvíře v šoubyznyse?

...I šoubyznys je doména pro lidi a ne pro zvířata..Ten největší je ten nejbohatší a nejsilnější...? Ale na jak dlouho....???

10. Jakým zvířetem byste se chtěla stát?

... Nechci být zvířetem, ale chci si užívat tak, jak sem se narodila. A třeba i ve společnosti zvířat...

Příběh prasátka

Jedno malé prasátko,
křestním jménem Pepík,
po lese teď utíká
neb ho honí řezník.

Ocitne se na mýtině
co však náhle spatří
v bahně se tam koupe svině
krásná byla za tři.

Osloví ji, zachrochtá:
"Jak se máte paní?"
Myslí si, ta bude má
"Vyplním tvá přání."

Chceš-li míti srdce mé,
musíš se moc snažit,
za úkol máš jedině,

hrad z bukvic postavit.

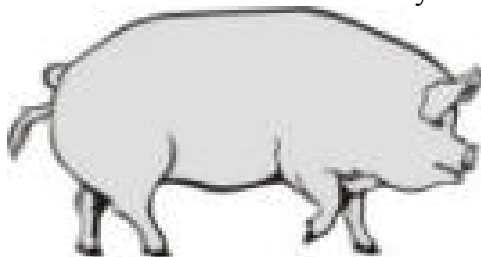
A tak chudák milý Pepík
smutně brouzdá po lese,
ať se snaží sebevíce
buk bukvice nenese.

Marně hledá bukvice,
že je jaro neví,
v tom však sličná prasnice
se náhle před ním zjeví.

Srdce se mu rozbušilo,
na bukvice zapomněl,
oko se mu rozjasnilo
tou krásou až oněměl.

O dva roky později
Pepík leží na zádech
vedle něho sličná svině
a pět malých selátek.

Kristýna Langová, 9.B

Mravencův pohled na svět

Všechno je tak velké a já tak malý,
proč nepatří mi svět?
My mravenci jsme chytří,
já budu vám vyprávět.

Jsme bojovníci duší, tělem,
však o pranice nestojíme.
V politice se angažujujeme,
svět k lepšímu přeměníme.

Tak pojd'te se mnou snít,
vždyť je to lidské...

Kristýna Langová, 9.B

Čtenářský koutek aneb všichni, co ležíte v knížkách, SEM !!!!!!!

Tak vás tu po prázdninách vítám a vynasnažím se, abyste se mnou mohli být spokojeni alespoň tak, jako s mými předchůdkyněmi a nebudete se nudit...

Jistě jste si všimli, že v lednu v kinech běžel film *Letopisy Narnie: Lev, Čarodějnice a skříň*, který odstartoval novou "narnijskou" éru. Pokud vás zaujal a zajímali jste se o něj dále, jistě víte, že má i dalších šest neméně úžasných příběhů. Dnes

bych vám chtěla přiblížit pátý z nich, s názvem *Kůň a jeho chlapec*.

Asi vás překvapím, protože to není takový ten typický příběh o hlavním hrdinovi, který je zamilovaný do svého koně a popisuje, jak se o něj stará, jak už to v knížkách o koních bývá. Tohle je naprosto neobyčejný, dobrodružný příběh o koni jménem Brí a jeho kamarádovi Šastovi. Brí není jen tak obyčejný kůň, nýbrž velice vznešený mluvící oř, který spolu se svým kamarádem, chlapcem, který – stejně jako Brí – žil po celý život v zajetí v Kalornii, prchá do své opravdové vlasti. Na sever do svobodné zemi Narnie, která je sama plná mluvících zvířat, stejně plnoprávných jako lidé. Cestou prožijí všelijaká dobrodružství a poznají zajímavé lidi. Po náročné cestě je v jejich opravdovém domově čeká milé překvapení.

Kdo umí hledat, pozná, že v sobě tento příběh ukrývá o mnoho víc, než se na první pohled může zdát. Takže do toho, kdo hledá, najde!

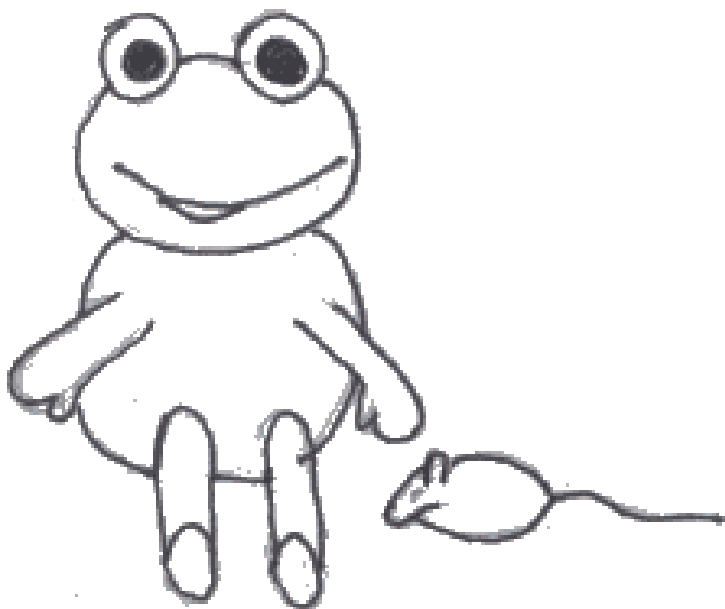
Aneta Trutnovská, 9.B

Přípravy na zimu

Na dveře nám klepe zima... My do svých šatníků přihodíme pár svetřů, pořádný teplý kabát a kožešinové botky, ale co naše zvířátka? Ta přece žádné teplé svetry a kabáty nemají, ale i přesto dokáží přežít zimu v teple. Například takové veverky už od podzimu shánějí kvalitní prášky na spaní, které jim zaručí klidný spánek celou zimu. Ani hroši nezhálají v přípravách. Už od léta končí s dietami a snaží se nabrat co nejvíce kil, aby v zimě nezmrzli. I ty tuleně je možno vidět nejčastěji ne

v ZOO,ale v OBI, jak hledají ty nejvýkonnější motorové pily,aby se mohli ze zamrzlé vody prořezat na čerstvý vzduch.Žáby si naopak pečlivě vybírají polohu ve které,zamrzlé v kostce ledu,prožijí další půlrok svého života.I ptáci mají již od jara rezervovaná místa v teplých krajích.Zato my lidé oprašujeme ski,snowboardy a běžky a ti menší z nás možná boby a sánky.My si stavíme sněhuláky,hrady a svádíme o ně bitvy.Zkrátka každý si užívá po svém.

Martik@Anet 9.B

Transporty koní aneb cesta na smrt

Měla bych říct, že je článek pouze pro silnější povahy, ale chtěla bych, aby si ho přečetl každý, bez rozdílu. Je to totiž realita!

Každým rokem je z Polska vyvezeno asi 30 000 koní, 90% do Itálie, zbytek do Francie a Belgie na jatka. Koně podstupují velmi dlouhé cesty trvající až 95 hodin a vedoucí přes 6 zemí. Mezi nimi i ČR. Přestávky určené k napájení, krmení a odpočinku jsou ignorovány nebo podceňovány. A tak hladoví, žízniví a vyděšení jedou až 5 dní. Jejich cesta představuje jeden z nejkrutějších a nejméně kontrolovaných způsobů transportu živých zvířat. Některá zvířata stráví celou cestu bez odpočinku, vody a krmení. Řidičům je příkázáno koně nenapájet, protože konzumenti chtějí "nenasáklé maso". Pouhých 24 hodin cesty při zajištění dobrých podmínek představuje i pro zdravého koně velký problém. Mezi nejčastější zdravotní problémy, kterými koně na cestě trpí, patří zápal plic, plicní infekce, salmonela, zvýšená činnost srdce a žaludeční vředy. Mnoho koní během transportu ztratí rovnováhu a spadnou. Pak mohou jen stěží vstát a jsou tak pošlapáváni a zraňováni stojícími koňmi. Zkolabovaní koně jsou na zastávkách vytaženi z kamionu nebo jsou donucováni k tomu, aby se postavili na nohy. To zahrnuje kopání, bití či použití elektřiny. Již na cestě je mnoho z nich mrtvých.

Proč byste řekli, že se toto vše děje? Italští konzumenti požadují čerstvé koňské maso a polští koně jsou relativně levní. Nenasytaná poptávka Italů způsobila,

že pouze v Polsku se díky obchodu s koňským masem zredukoval počet koní z milionu na současných 500 000.

A možná si říkáte, že snad existuje nějaký zákon. Ano byl by takový, ten se ovšem bohužel daří velmi úspěšně obcházet! To potvrzuje i Nejvyšší kontrolní úřad Polska, který také přiznává, že potvrzení o způsobilosti koní k přepravě jsou u velké části přepravců falšována a při transportech často dochází k porušování práv zvířat. Polská vláda ale transporty nadále toleruje, protože jsou významným zdrojem peněz do státní pokladny.(!!!)

Do týrání zvířat nepatří jen transporty koní. Ale také chovy tzv. kožešinových zvířat, pokusy na zvířatech – každý rok přes 100milionů zvířat, která následně umírají, a nebo cirkusová zvířata.

Chtěli byste být v kůži týraných zvířat? Ne, to zřejmě nikdo. A proto bychom se nad tímto problémem měli zamyslet a pomáhat. Minimálně můžete podepsat petici. Ke konci dubna 2006 bylo spočítáno 54 000 podpisů z Polska a 30 600 z České republiky. Není to zvláštní, když je v celé ČR přes 10mil. obyvatel?

<http://www.svobodazvirat.cz> - tady jsou všechny informace, fotky, které jsem raději k článku nepřikládala a hlavně petice proti týrání zvířat. Snažme se, má to cenu!

Kikinka K., 9.B

Velká pardubická České pojišťovny se běhá od roku 1874

Každá dostihová dráha má svou atmosféru. Nedostižná je v Pardubicích, kde se běhá jeden z nejtěžších překážkových dostihů evropského kontinentu - Velká pardubická steeplechase České pojišťovny.

Na samém počátku byly parforsní hony, které se v 19. století staly velkou módní zálibou šlechty. Skupinky jezdců v barevných kabátcích, na koních se smečkou psů, pronásledovaly zvěř a překonávaly přitom různé přírodní překážky. Z Anglie se tato zábava brzy rozšířila i do Čech. V roce 1841 byly parforsní hony z iniciativy knížete Františka Lichtenštejna, velitele 9. husarského pluku, přeneseny do Pardubic. Tady také dosáhly největšího rozmachu. Nejen proto, že tu vznikla parforsní společnost, ale i kvůli charakteru krajiny, která se podobala velkému anglickému parku.

Již v prvních desetiletích 19. století začaly být v Anglii součástí parforsních honů překážkové dostihy. Nabývaly velké popularity a rychle se rozšiřovaly. V roce 1836 se pak běžel první ročník Velké národní steeplechase. Velká liverpoolská, jak se také dostih nazývá, inspirovala české milovníky rychlých koní k vybudování závodní dráhy v Pardubicích. Stalo se tak roku 1856. A protože pořadatelé chtěli postavit jiný druh překážek, než jaké byly běžné v ostatních evropských zemích, vznikla ojedinělá a mimořádně náročná překážková dostihová dráha. Velká steeplechase se však zrodila až o osmnáct let později. S jejím vznikem jsou spojena jména hraběte

Maxe Ugarta, prince Emila Fürstenberga a Oktaviána Kinského. První Velká pardubická steeplechase se běžela 5. listopadu 1874 o osm tisíc zlatých. Startovalo v ní 14 koní a jezdců. Vítězství si nakonec odnesli plnokrevný hřebec Phantome s anglickým žokejem Sayersem. Průběh dostihu i výsledek vzbudily mimořádný ohlas nejen u nás. Od té doby se Velká běžela každý rok. Výjimkou byla pouze válečná léta, politické události v roce 1968 a v letech 1876 a 1908 zmařilo konání dostihu počasí.

Jediným koněm, který ve Velké pardubické České pojišťovny zvítězil čtyřikrát, je fenomenální ryzák Železník. Jako první proběhl cílem v letech 1987, 1988, 1989 a 1991, vždy v sedle s žokejem Josefem Váňou. Celkem na startu Velké stál sedmkrát. Byl také prvním koněm, který potřeboval k překonání 6900 metrů dlouhé trati méně než deset minut. V roce 1987 zvítězil v čase 9:56,13.

Nejúspěšnějším jezdcem ve Velké je zatím jediný její pětinasobný vítěz Josef Váňa. Čtyřikrát zvítězil s již zmiňovaným Železníkem, po páté v roce 1997 v sedle hnědáka Vronského.

Jedinou ženou, která zvítězila ve Velké pardubické, byla Lata Brandisová. Úspěchu dosáhla v posledním předválečném ročníku v roce 1937 s klisnou Normou.

Anglický jezdec Williamson, který ve Velké pardubické zvítězil v letech 1890 a 1893, je jediným, jehož jméno najdete rovněž na listině vítězů Velké národní steeplechase v Liverpoolu.

Rekord tratě překonal v roce 2005 Maskul časem 9:11,26 minut s žokejem Dickem Fuhrmannem v sedle.

Mour v bedně

Naše babička má dva kocoury, Moura a Alžbětu. Jednou tatínek vyklízel chlívek, ve kterém dříve žily slepice. Ale teď se do chlívku odkládají staré a nepotřebné věci. Když tatínek uklízel, vynosil hromadu starých krabic a zašel zpět pro nářadí. Ale v tu chvíli skočil do jedné krabice Mour a uvelebil se tam. Tatínek opřel nářadí o zeď a chtěl přenést krabice jinam. Jednu vzal a vtom Mour vystrčil hlavu. Tatínek se lekl, myslel si, že je to krysa a bednu odhodil, odhaduji, dva metry od sebe. Jakmile bedna dopadla, Mour vystřelil jako raketa. My jsme se mohli potřhat smíchy. Mour se vrátil až za hodinu. A tatínek se mu omluvil!

Ondřej Kohout, 6.A

Pro volný čas

Veselý papoušek:

1. Začni kružnicí a trojúhelníkem navrchu. Přidej zakřivený tvar pro zobák a dvě malá kolečka pro nohy. Křídlo udělej o polovinu delší než je tělo, ocas bude skoro stejně dlouhý jako křídlo. Pak dej papouškovi bidýlko a přidělej mu velké oko a hřebínek na hlavě.
2. Vytvaruj krk a ostrý zahnutý zobák. Vykresli detaily – peří, prsty atd. - a nezapomeň na krmítko. Při vybarvování můžeš zvolit barvu, která tě napadne – papoušků je víc než 300 druhů :)

A pro šikulky jednu internetovou stránku:

www.canon.cz/creativepark

Monča a Táninka z 8.B

Můj domácí mazlíček

I já mám doma svého domácího mazlíčka. Někdy je strašně přítulný, ale to většinou jen něco chce. Je hodně mlsný a je to hrozný bordelář. Vážně, ta jeho nora, to je hrůza!!! A kdo mu tam musí uklízet? No samozřejmě, že já!

Občas bych ho opravdu nejradši „zabila“. Ale pak na mě koukne tím svým psím pohledem a už ho mám zase ráda. Rodiče mi ho pořídili před jedenácti lety. Tady je o něm pár údajů:

Říše: Animalia

Kmen: Chordata

Podkmen: Vertebrata

Třída: Mammalia

Řád: Primates

Má dva páry končetin, ... zkrátka jako my! Jen to jeho přemýšlení bych přiřadila k oslovi.....

Prostě bráchu si nikdo nevybírám! :)

julč@ a hank@ z 8.B

Moja

[PRAHA, 19. prosince] - První gorila, která se kdy narodila v Česku, je sameček. Rok po narození Moji v pražské zoologické zahradě potvrdily pohlaví zvířete testy DNA. Najít laboratoř, ve které budou testy provedeny, pomohli zoologům pražští kriminalisté.

Potvrzeno: Je to kluk

"Je to soukromá laboratoř, podrobnosti ale prozrazovat nechceme," řekl pracovník zahrady Miroslav Špička.

Pracovníci zoo od narození gorily o mláděti hovořili v ženském rodu. Jméno gorily ale znamená první, což lze použít i pro samce. Mládě žije od narození se svými rodiči v pavilonu bez lidského kontaktu, proto ošetřovatelé nemohli Moju ohledat. Pro testy DNA získali chovatelé nejdříve sliny rodičů z hrdla lahve, ze které gorily pily. Vzorek Moji získali otěrem pokožky. *"Laborant zatím vždy dělal pouze lidské analýzy, proto říká, že výsledek je jistý na 98 procent,"* uvedl Špička.

Výsledky prvních zkoušek byly hotovy v pátek. O víkendu laboratoř analýzy pro jistotu ještě zopakovala.

Moja je nejvýznamnějším přírůstkem zoo v posledních letech, lidé ji mají možnost sledovat každý den prostřednictvím kamer Českého rozhlasu po internetu. O

projektu "Odhalení" na bázi reality show informuje i Česká televize. Výtěžek reality show zoo věnuje na ochranu goril volně žijících v přírodě.

Na planetě v současnosti žije asi 100.000 goril, v zajetí 1000 jedinců. V přírodě ročně ubude těchto zvířat asi pět procent, tedy 5000, v zahradách se ročně narodí kolem 50 mláďat.

Dlouho očekávané mládě našli ošetřovatelé 13. prosince loňského roku brzy ráno u jeho matky. Porod zvládla Kijivu žijící celý život v zajetí zcela sama a mládě od začátku chránila

M. Souček 7.B

Naše kočka Mikulina v autě

Jakmile jsme dostali naši kočku Mikulinu, posadili jsme ji do auta a jeli jsme do našeho domku ve vesnici Kaníně, nedaleko Kolína. Naše kočka si cestu užívala. Líkala tátovi za volantem a motala se mu u páky, také mu běhala po pedálech, měl ji podnohama. Z obavy, jak cesta dopadne, jsem ani nedýchala.

Čekala nás ještě cesta zpět, všechno se opakovalo. Mikulina líkala jako pomínutá!! Vůbec jsme ji nemohli uklidnit.

Jako kotě jsme ji vozili často, dnes už jí jsou dva roky a do Kanína s námi nejezdí.

Kristýna Mocová, 6.B

NĚCO JE NA ZAHRADĚ

Minulé léto mamka na zahradě objevila okousané jahody,rajčata,saláty a další. Také si všimla děr.Byly dvě asi metr od sebe. Jednu zakryla cihlou a druhou prolila. Po chvíli z ní vylezlo něco mokrého,asi tak 20cm velkého, s krátkým ocáskem. Zalezlo to za dřeva a až když to uschlo, zjistily jsme, že je to křeček polní. Byl hezký, zrzavo-hnědo-černý s bílými skvrnami. Druhý den na něj mamka vzala česač na jablka. Chytila ho do něj, ale on se prokousal na svobodu. Poté na něj mamka vzala lopatu, otevřela vrata a tou lopatou ho vyhnala. Už se nevrátil. Ani nám nezamával. Byl určitě dost našťvaný.

Linda Černíková, 6.B

Pes a králík

Můj příběh bude vyprávět o tom, jak jsme s pomocí babiččina psa měli dobrý oběd. Jednoho nedělního rána jsme vůbec nevěděli, co vařit. Babiččin pes, Bady, je sibiřský husky. Je to samozřejmě už velký pes. Protože má babička nízký plot a pes Bady, když je bez dozoru, tak ho dokáže přeskočit, tak ho raději nepouštíme. To ráno jsme ho ale na chvíli pustili. Za tu chvíli, co byl venku, nám stihl udělat oběd. Moji malou sestřenicí, které jsou čtyři roky, je taky blbost nechávat bez dozoru. Ta teda plot nepřeskočí, ale taky něco dovede! Pes Bady byl v pohodě, ale ne napořád! Moje malá sestřenice šla ke králíkům a jednoho malého pustila! Pes za ním okamžitě vyrazil. Hráli si na babu asi 10 minut. Potom se Bady naštvál a vrhnul se na něj! No, a zakousl ho. Chudák králík!! No co nám jiného zbývalo, upekli jsme si ho k obědu! Od té doby nenecháváme ani sestřenku ani psa Badyho bez dozoru!!!

Michaela Staňková,
6.B

Pes v autošколе

Jednou jsme jeli autem a na psa nebylo místo nikde jinde než na předním sedadle. Chvilí koukal z okna, ale pak si všiml řadičí páky, kterou máma (po psím) přendávala z jednoho místa na druhé (řadila), a tak to zkusil taky! Nejdřív do ní mlátil packami, to nezabralo, a tak přišlo něco horšího- ZUBY. Rval ji tak silně, že nezbylo nic jiného než kus železa.

...No jo, Ben si na řidičák musí ještě chvíli počkat...

Ondra Pelák

Naše morče

Jednou ráno, když jsem se probudil, tak jsem si šel hrát s Ferdou (morčetem) . Vyndal jsem ho a položil na zem. Kus od něj jsem dal mrkev, rozběhl se , vzal ji do pusy a utíkal s ní přes celou postel. Pokusil jsem se mu ji vzít ,ale byl tak rychlý, že než jsem se rozkoukal, byl už pod polštářem. Koukl jsem se pod polštář a vidím, že Ferda už polovinu snědl, a tak jsem mu dal ještě jednu do klece.

Patrik Beneš

Závody

Moje první závody na koních se konaly v Kutné Hoře na Karlově. Ben, kůň, na kterém jsem jela, byl úplně v pohodě, ale já snědla celou čokoládu. Čas startu se blíží a já jsem pořád nervózní. „A teď voláme do kolbiště Kateřinu Novákovou, Ben 5, jezdecký klub REDMILL.“ V tu chvíli mi zabuší srdce a jedu. Trenérka do mě hučí a já jedu na první, druhý, třetí skok, až dojedu na osmý skok a skočím, málem padám, všichni na mě hulákají, ať nepadnu, táta si prý okousal nehty. Já se udržím, nepadám a udělám kroužek a jedu na poslední skok. Ten skočím a všichni křičí: „Jeď, cválej!“ Já jsem se smála, to, co bylo pro mě hrozbou, je za mnou! Beník se mi směje, řehťá všechno možný, a když jsem z něho seskočila, celou kapsu plnou pamlsků mi schramstl a ještě si řehťal. To byl můj nejhezčí den s Beníkem, mým milovaným koníkem.

Kateřina
Nováková, 6.B

Vtipy o zvířatech

Zajíc si koupí kolo a projíždí se na louce. Potká medvěda.

"Kde jsi vzal peníze na kolo, zajíci?" ptá se medvěd.

"Kdybys, medvěde, nechlastal a šetřil, měl bys taky kolo!"

Za čas se zase potkají a zajíc má motorku.

"Kde jsi vzal na motorku??"

"Kdybys nechlastal, měl bys taky motorku!"

Za nějaký čas se zajíc projíždí na pasece v novém autě a hledá medvěda, aby se mu pochlubil, ale nemůže ho najít.

Najednou uslyší nějakou hukot. Podívá se nahoru a on to medvěd ve vrtulníku!

"Kde jsi, prosím tě, vzal na vrtulník!?"

"Stačilo jen vrátit prázdný lahve!"

Jde takhle zajíc

po vlaku, otevře dveře jednoho kupé a povídá: "Je tady mezi vámi nějaký frajer ?!"

Nikdo nic, tak zajíc povídá: "Tak mi všichni dáte korunu".

Jde do druhého kupé a situace se opakuje. Žádný frajer, tak zase vybere od každého po koruně a jde dál.

Otevře dveře třetího kupé a zase povídá: "Je tady nějaký frajer ?!?"

Z rohu se zvedne chlápek a suveréně povídá: "Já !"

V té chvíli se za zajícem vynoří medvěd a povídá: "Tak frajere, ty to máš za deset a ostatní po koruně..."

Plazí se dva hadi, najednou se jeden z nich zastaví a starostlivě se ptá: „Ty, hele... Jsme jedovatí?“ „Ani nevím... Proč?“ „Já jsem se právě kousnul do jazyku...“

Mravenec vaří slonovi oběd, ten se nemůže dočkat a tak dlouho netrpělivě přešlapuje v kuchyni, až se mravenec rozčílí: „Oběd ještě není hotový, tak běž ven a neplet' se mi pod nohy!“

Zvířátka v džungli uspořádají soutěž v povídání vtipů, ale dohodnou se na jednom zvláštním pravidle:

Nezasměje-li se přednesenému vtipu třeba jen jedno z ostatních zvířat, bude dotyčný přednášející sežrán.

Dobrá, tak začali. Jako první šel vyprávět vtip jelen.

Všichni se smáli, až se za břicho popadali, jen želva nic.

Co se dá dělat, je to pravidlo, tak do toho. Jelena sežrali.

Druhý vyprávěl vtip jezevec. Opět se všechna zvířata smála, jen želva zase nic. Bohužel, pravidla jsou pravidla, museli ho sežrat.

Jako třetí přišla žirafa. Řekla vtip a opět velký úspěch a želva na to:

HA... HA... to... bylo... fakt vtipný... jelene...

Obrovský pes s peněženkou v tlamě vejde do řeznictví, položí peněženko na pult a posadí se před vitrínu s masem.

“Tak co to bude, chlapče?“ ptá se řezník žertem. “Chtěl bys masíčko?“

“Haf!“ štěkne pes.

“Hm,“ přikývne řezník. “A co to bude? Játra, slanina, roštěná...”

“Ha!“ přeruší ho pes. “A kolik té roštěné chcete? Půl kila, kilo...”

“Ha!“ oznámí pes.

Ohromený řezník maso zabalí a z peněženky si vezme peníze. Když pes odchází, řezník se ho rozhodne sledovat. Pes vejde do činžáku, vystoupí do druhého patra a začne škrábat na dveře. Vzápětí se dveře otevřou a nějaký muž začne psovi nadávat.

“Proč na něj křičíte?“ ptá se užaslý řezník. “Tak chytré zvíře jsem v životě neviděl!”

“Chytré?“ opáčí muž. “Tenhle týden si už potřetí zapomněl klíče!”

Sedí dvě krávy na stromě, popíjejí pívko, pletou a povídají si. Najednou okolo proletí prase. Ta jedna kráva říká: "Hele prase. A lítá!?" Prase se zastaví a odpoví: "Mlč nebo ti dám žihadlo!!!"

Přijde v lese za medvědem vlk a povídá:

"Ty, medvěde, ty si prý děláš seznam koho sežereš?"

"No, dělám."

"A já jsem tam taky?"

"No, to jsi."

"A nemohl bych ti přinést slepici?"

"No, to bys mohl."

Tak vlk jde chytit slepici a přijde druhý den za medvědem, a ten sežere oba.

Druhý den přijde za medvědem liška.

"Ty, medvěde, ty si prej děláš seznam koho sežereš?"

"No, dělám."

"A já jsem tam taky?"

"No, to jsi."

"A nemohla bych ti přinést koroptev?"

"No, to bys mohla."

Tak liška jde a celou noc lítá, až úplně vyčerpaná uloví koroptev a přinese ji medvědovi. A ten je sežere oba.

Další den přijde za medvědem zajíc.

"Ty, medvěde, ty si prej děláš seznam koho sežereš?"

"No, dělám."

"A já jsem tam taky?"

"No, to jsi."

"A nemohl bys mě vyškrtnout?"

"No, mohl."

"Tak dík."

Dvě krávy na louce pokojně přežvýkují jetelíček. Jedna z nich náhle povídá: „ Ty hele, slyšela si už taky o tý nemoci šílených krav?“ Druhá se na ni s klidem podívá a odpoví: „ Jo, ale mě to nezajímá. Já jsem veverka“

Potkají se dvě žížaly a jedna se ptá té druhé: „ Kde máš manžela?“ „ Ále, kluci ho vzali na ryby..“

Redakční rada

Šéfredaktor: Š. Lodinský

Zástupce šéfredaktora: K. Kadlecová

Šéfgrafik: V. Rampír

Zástupce šéfgrafika: M. Souček

Příště Vás seznámíme s celou redakční radou,
která se ještě stále utváří.